

Torgeir i Ecuador: MOT KANTEN AV TIDSSSTUPET FOR TANGAROA...!

Vi har hørt den før. Halv åtte skal tømmerbilene og kranbilen være på plass ved depotet. Tømmerbilene har vi ventet på i tre uker. Bilene dukker ikke opp, og sjefen for firmaet svarer ikke telefonen. 4 timer senere ser tidsskjemaet vårt verre ut enn noensinne. Containeren som skal fraktes på båt må kjøres fra depotet senest klokka seks. Selve containeren ankommer ved tolvtiden, den som skal fylles med tverrstokker, senkekjøler og bambus. Jeg henger på fabrikkssjefen som en klegg. Likevel nekter han å laste containeren. For risikabelt, sier han.

Tverrstokkene må løftes over hovedstokkene med håndmakt, ettersom de ligger utenfor rekkevidde for kranbilen. Klokka blir to. Jeg mister besinnelsen med vilje. Hever stemmen som kompensasjon for manglende vokabular. Ti minutter senere er fabrikkssjefen enig i at vi ikke rekker å laste containeren før tidsfristen hvis vi skal vente på tømmerbilene.

Han er også enig i at hans sjef trolig vil gjøre unntak fra reglene om å ikke bruke håndmakt på tømmerstokker i dette spesielle tilfellet. Sjefen hans er Derek som vi bodde hos i seks uker. Med ti mann og en ivrig fotograf går jeg til verket klokka to, fire timer før containeren må av sted. Jeg betrakter de store tverrstokkene. Hvordan få dem over hovedstokkene uten kran?

Før tanken ble til handling svedde en av stokkene, akkompagnert av muntre brøl: Vamos! Vamos! For Tangaroa! Utrolig hvordan noen karer med spett opphever tyngdekraften. Stokkene løftes opp på hovedstokkene, legges i vippestilling, og snus som en klokkeviser. Sammen skyver vi den innen rekkevidde for kranbilen.

Da den femte stokken er på plass i containeren, merker jeg at tempoet reduseres betraktelig. Den sjettede og tyngste stokken ligger på bakken en halvtime uten å rikkles. Jeg iverksetter tre sporadiske tiltak, vet ikke hvilket som gjorde susen, men de funknet. Først fyller jeg karene med kaldt vann, så arrangerer jeg gruppebilde, etterfulgt av lovnader om tips fra Tangaroa hvis vi greier jobben innen tidsfristen løper ut klokka seks.

I løpet av en time laster vi fire tverrstokker, 12 blytunge senkekjøler, 30 rektangulære balsafjøler og 600 meter bambus. Glemmer aldri styrtregnet og tordenbraket hvert femte minutt. Heller ikke energien som karene ofret for at vi skulle rekke kveldens lasting på båt. De ler og roper og skriker til hverandre: Rapido! Fortere! For Tangaroa! Blod og svette renner med vannet fra kløvde bambus til forveksling lik takrenner. Hundre bambusstokker dras i gjørma fra depotet til porten hvor bilen med containeren venter. Formannen står under tak og roper: 5 minutter igjen! Snart mat!

Jeg oppdager at jeg ikke har spist siden frokost for 12 timer siden. Det er som en plakatt henger foran øynene mine, med blokkbokstavene HUSK HVA SOM SKJER HVIS VI IKKE REKKER FRISTEN! Da er det en uke til neste båt. Tenker på hva en uke betyr for prosjektet. Drar fire nye bambus i plaskregnet, merker svien fra enda en finger med sår. Nøyaktig 18.00 lukkes containeren. Jeg behøver ikke be to ganger om et gruppebilde. Alle stormer til og gir amatør fotografen et seiersbrøl, etterfulgt av et titalls håndtrykk. TANGAROA!

Ikke siden fløtingens siste kveld har jeg vært mer gjennomvåt, svett, sulten og lykkelig. Vi gjorde alt vi kunne i dag. Tømmerbilene dukket aldri opp, og sjefen svarte aldri telefonen. Olav, Anders og jeg har opplevd det før. Morgendagen vil avgjøre om Tangaroa blir ytterligere tre døgn forsinket inn i startgropa. Det ser stygt ut, men det skal gå...

Torgeir

Se flere bilder på www.tangaroa.no